



หนี้ครัวเรือนไทยต่อ GDP ณ Q1/2026
ลดลงเหลือ 85.9% ต่ำสุดในรอบ 6 ปี แต่สะท้อน
ข้อจำกัดการกู้ยืม มากกว่าฐานะการเงินที่แข็งแกร่งขึ้น

หนี้ครัวเรือนไทยต่อ GDP ณ Q1/2026 ลดลงเหลือ 85.9% ต่ำสุดในรอบ 6 ปี แต่สะท้อนข้อจำกัดการกู้ มากกว่าฐานะ การเงินที่แข็งแกร่งขึ้น

KEY SUMMARY

หนี้ครัวเรือนต่อ GDP ลดลงต่ำสุดในรอบ 6 ปีเหลือ 85.9% ใน Q1/2026 แต่ยังไม่สะท้อนฐานะการเงินครัวเรือนที่แข็งแกร่งขึ้น

SCB EIC พบสาเหตุที่สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP ลดลงเร็วในไตรมาสนี้เพราะ

1. ครัวเรือนเข้าถึงสินเชื่อในระบบสถาบันการเงินหลักได้ยาก แม้หนี้ครัวเรือน Q1/2026 กลับมาขยายตัวเพิ่มขึ้นบ้าง 0.5%YOY จากไตรมาสก่อนที่แทบไม่โต (0.05%YOY) แต่การขยายตัวหลักยังมาจากสินเชื่อเพื่ออุปโภคบริโภคส่วนบุคคล ขณะที่สินเชื่อจากสถาบันการเงินหลักยังคงหดต่อเนื่องนานกว่า 2 ปีอยู่ที่ราว -2.1%YOY สะท้อนมาตรฐานการปล่อยสินเชื่อที่ยังเข้มงวด ขณะที่สินเชื่อสถาบันการเงินภาครัฐช่วยพยุงสินเชื่อเพิ่มได้บ้าง ตามนโยบายรัฐบาลเพื่อประคองสภาพคล่องและบรรเทาภาระทางการเงินของครัวเรือน แต่เติบโตชะลอลงอยู่ที่ 1.6%YOY

2. ครัวเรือนหันไปพึ่งพาแหล่งเงินกู้ที่เข้าถึงง่ายมากขึ้น สินเชื่อผ่านโรงรับจำนำและสหกรณ์ออมทรัพย์ขยายตัวสูงต่อเนื่อง โดยเฉพาะโรงรับจำนำที่เร่งตัวถึง 18.3%YOY สะท้อนว่าครัวเรือนบางส่วนเริ่มหันไปใช้แหล่งเงินกู้ที่มีเงื่อนไขยืดหยุ่นและเข้าถึงง่ายกว่า เช่น การใช้หลักทรัพย์ค้ำประกันระยะสั้นในโรงรับจำนำ แม้มีต้นทุนทางการเงินสูงกว่า หรือการกู้จากสหกรณ์ออมทรัพย์ที่ยังขยายตัวอยู่ที่ 5.0%YOY เนื่องจากเป็นแหล่งเงินกู้ที่อิงความสัมพันธ์กับสมาชิก มีข้อมูลรายได้และกลไกการหักชำระผ่านระบบสมาชิกชัดเจน ทำให้สมาชิกสามารถเข้าถึงสินเชื่อได้ง่ายกว่าสินเชื่อจากสถาบันการเงินหลัก แนวโน้มนี้สะท้อนว่าความเสี่ยงของหนี้ครัวเรือนไม่ได้หายไป แต่กำลังเคลื่อนย้ายไปยังแหล่งเงินกู้นอกกลุ่มสถาบันการเงินหลักที่เข้าถึงง่ายกว่า

3. GDP ขยายตัวสูงถึง 2.9%YOY ใน 1Q/2026 ตามการลงทุนภาคเอกชนและการส่งออกที่ขยายตัวดี ส่งผลให้ Nominal GDP ซึ่งเป็นตัวหารของสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP ขยายตัวเร็วกว่า

ยอดหนี้ครัวเรือน ทำให้สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP ปรับลดลงเร็วแม้มูลค่าหนี้ครัวเรือนยังเพิ่มขึ้น และความสามารถในการชำระหนี้ของครัวเรือนยังไม่ได้ปรับตัวขึ้นอย่างชัดเจน

สัดส่วนหนี้ครัวเรือนไทยต่อ GDP จะมีแนวโน้มลดลงต่อเนื่อง แต่เป็น “การลดหนี้ จากข้อจำกัดในการเข้าถึงสินเชื่อ (Constraint-driven Deleveraging)” มากกว่า ฐานะการเงินครัวเรือนฟื้นตัว

SCB EIC ประเมินว่า สัดส่วนหนี้ครัวเรือนไทยต่อ GDP จะลดลงสู่ระดับ 83.5-84.5% ณ สิ้นปี 2026 โดยมีแรงกดดันจาก 3 ปัจจัยหลัก ได้แก่

- 1. การเข้าถึงสินเชื่อยังจำกัด** ทำให้หนี้ครัวเรือนมีแนวโน้มขยายตัวต่ำ ภาวะการเงินที่ยังตึงตัว มาตรฐานการปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงินที่ยังเข้มงวด ทำให้ครัวเรือนเข้าถึงสินเชื่อใหม่ได้ยาก โดยเฉพาะสินเชื่อรายย่อยจากสถาบันการเงินหลัก ทำให้ครัวเรือนส่วนหนึ่งมีความเสี่ยงหันไปพึ่งพาแหล่งเงินกู้นอกระบบ ส่งผลให้ยอดคงค้างหนี้ครัวเรือนมีแนวโน้มขยายตัวต่ำต่อเนื่อง
- 2. ครัวเรือนลดการก่อหนี้และระมัดระวังการใช้จ่ายมากขึ้น** รายได้ที่ฟื้นตัวช้า ค่าครองชีพที่ยังอยู่ในระดับสูง และความไม่แน่นอนของภาวะเศรษฐกิจ กดดันความสามารถในการชำระหนี้ ทำให้ครัวเรือนจำนวนมากชะลอการก่อหนี้ใหม่ โดยเฉพาะหนี้เพื่อซื้อสินทรัพย์หรือหนี้เพื่อการลงทุนระยะยาว ขณะเดียวกัน ครัวเรือนบางส่วนจำเป็นต้องลดค่าใช้จ่ายเพื่อรักษาสภาพคล่องและรองรับภาระหนี้เดิม
- 3. Nominal GDP ขยายตัวสูงขึ้นจากแรงกดดันเงินเฟ้อ** แรงกดดันด้านราคาพลังงานหลังความขัดแย้งในตะวันออกกลางมีแนวโน้มทำให้เงินเฟ้อเร่งตัวขึ้น ส่งผลให้ Nominal GDP ซึ่งเป็นตัวหารของสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP ขยายตัวสูงขึ้น ทำให้สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP ปรับลดลงในเชิงตัวเลข ขณะที่ภาระหนี้และความสามารถในการชำระหนี้ของครัวเรือนยังเปราะบาง

มองไปข้างหน้าสุขภาพการเงินของครัวเรือนไทยยังเปราะบางเห็นได้จาก 4 ประเด็นสำคัญ ได้แก่

- 1. ตลาดแรงงานเริ่มอ่อนแอลง** ทั้งอัตราการว่างงานที่สูงขึ้น ชั่วโมงการทำงานที่ลดลง และค่าจ้างเฉลี่ยที่กลับมาหดตัว ซึ่งเพิ่มแรงกดดันต่อรายได้และความสามารถในการชำระหนี้
- 2. ภาระหนี้ของครัวเรือนบางส่วนอาจยังไม่สะท้อนอยู่ในตัวเลขหนี้ครัวเรือน** โดยเฉพาะหนี้จากกองทุนหมู่บ้าน กองทุนชุมชนเมือง และหนี้นอกระบบ ซึ่งครัวเรือนรายได้น้อยมีแนวโน้มพึ่งพามากขึ้น

3. คุณภาพสินเชื่อครัวเรือนยังอยู่ในระดับที่ต้องเฝ้าระวัง สินเชื่อด้วยคุณภาพ (Stage 2 และ Stage 3) แม้ทยอยปรับดีขึ้นบ้างแต่ยังอยู่ในระดับสูง สะท้อนภาวะการเงินที่ยังตึงตัว ทำให้ครัวเรือนเข้าถึงสินเชื่อใหม่ได้ยาก

4. ครัวเรือนที่มีหนี้มากกว่าครึ่งมีรายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย โดยเฉพาะครัวเรือนรายได้น้อย ซึ่งยังมีสัดส่วนค่าใช้จ่ายรวมการชำระหนี้สูงกว่ารายได้

ดังนั้น การลดลงของสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ Nominal GDP ที่เห็นนี้ไม่อาจมองว่าเป็นสัญญาณของฐานะการเงินครัวเรือนที่แข็งแกร่งขึ้น แต่สะท้อนข้อจำกัดในการเข้าถึงสินเชื่อและรายได้ที่ยังฟื้นตัวไม่ทั่วถึง ซึ่งอาจกดดันการฟื้นตัวของภาคธุรกิจไทยในระยะข้างหน้า

หนี้ครัวเรือนไทยต่อ GDP ณ Q1/2026 ลดลงต่อเนื่องได้ เพราะอะไร?

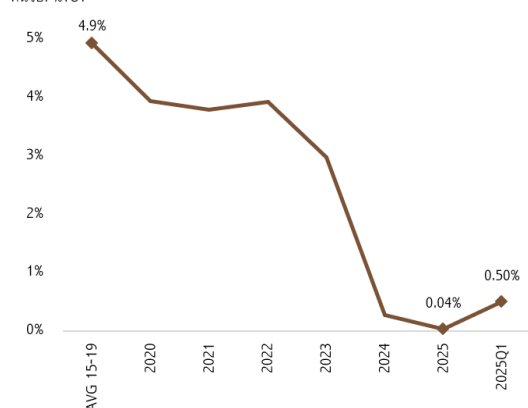
สัดส่วนหนี้ครัวเรือนในไตรมาส 1/2026 ลดลงมาอยู่ที่ 85.9% ซึ่งเป็นระดับต่ำสุดในรอบ 6 ปี แม้ตัวเลขหนี้ครัวเรือนไตรมาส 1 นี้จะขยายตัวเร่งขึ้น อยู่ที่ 16.41 ล้านล้านบาทเพิ่มขึ้น 0.5%YOY กลับมาขยายตัวได้ 2 ไตรมาสติดต่อกัน แต่ยังเป็นการขยายตัวในระดับต่ำตามภาวะการเงินที่ตึงตัว การเข้าถึงสินเชื่อรายย่อยที่ยังทำได้ยาก และความระมัดระวังการใช้จ่ายและการก่อหนี้ของครัวเรือน สะท้อนว่าครัวเรือนไทยยังอยู่ในภาวะ Debt deleveraging ขณะที่ GDP ขยายตัวสูงขึ้น ทำให้สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP ปรับลดลงค่อนข้างเร็วในไตรมาสนี้ (รูปที่ 1)

SCB EIC พบว่า สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP ที่ลดลงค่อนข้างเร็วในไตรมาสนี้เกิดจาก 3 ปัจจัยสำคัญ ได้แก่

รูปที่ 1 : หนี้ครัวเรือนกลับมาขยายตัวต่อเนื่อง 2 ไตรมาส ขณะที่หนี้ครัวเรือนต่อ GDP ลดลงเร็วใน Q1/2026

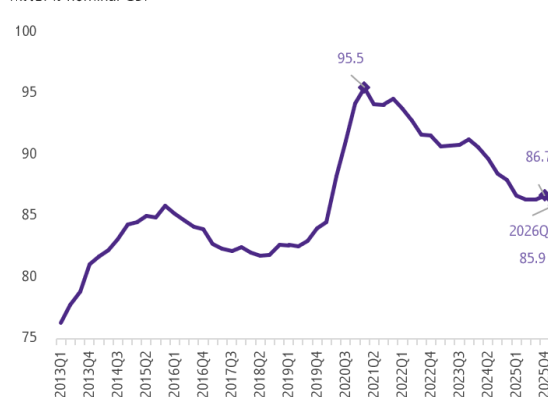
เงินให้กู้ยืมแก่ภาคครัวเรือนไทยกลับมาเติบโตเล็กน้อย

หน่วย: %YOY



สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP ปรับตัวลดลงในไตรมาส 1/2026

หน่วย: % nominal GDP



ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

1. ครั้วเรือนเข้าถึงสินเชื่อในระบบสถาบันการเงินหลักได้ยาก

หากดูภาพรวมหนี้ครัวเรือนไตรมาส 1/2026 แยกวัตถุประสงค์การกู้ พบว่า สินเชื่ออุปโภคบริโภคส่วนบุคคลเป็นกลุ่มหลักที่ขยายตัวสูงขึ้น 1.3%YOY เพิ่มขึ้นจาก 1.0%YOY ในไตรมาสก่อน โดยเฉพาะสินเชื่ออุปโภคบริโภคส่วนบุคคลอื่น ๆ (ไม่นับรวมบัตรเครดิตและสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับของ ธปท.) ที่ขยายตัวเร่งขึ้นที่ 4.8%YOY ขณะที่สินเชื่อบัตรเครดิตและสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับของ ธปท. เริ่มกลับมาขยายตัวดีขึ้นเป็น 1.0%YOY และสินเชื่อเพื่อซื้ออสังหาริมทรัพย์ขยายตัวเร่งขึ้นเล็กน้อย 1.7%YOY แม้ว่าจะเติบโตต่ำกว่าในอดีตมากที่เคยโตเฉลี่ยได้ถึง 3.9%YOY ในช่วงปี 2020-2025

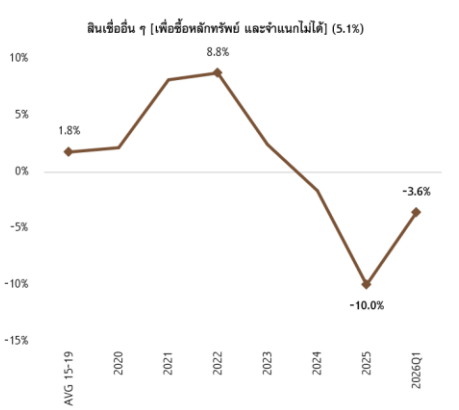
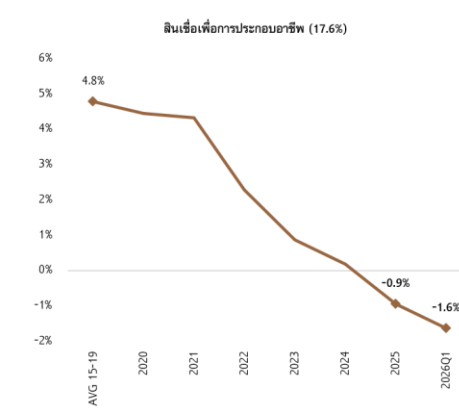
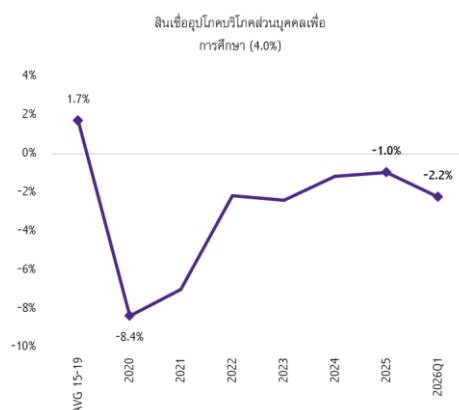
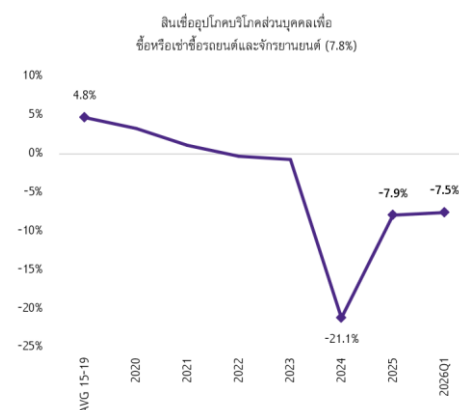
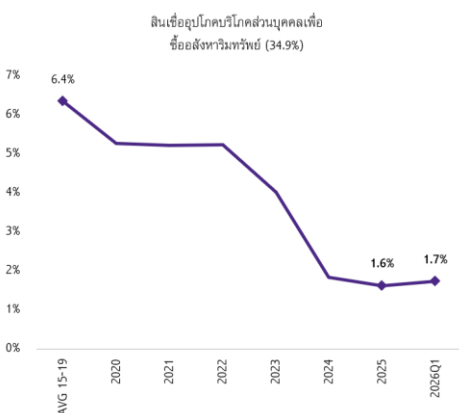
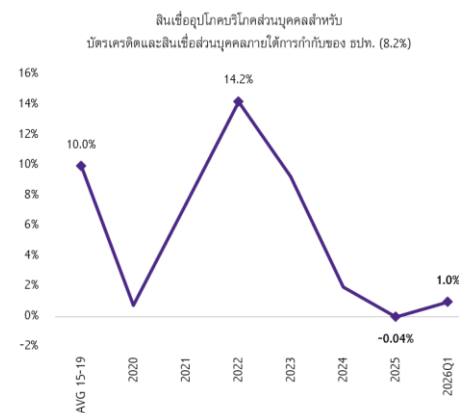
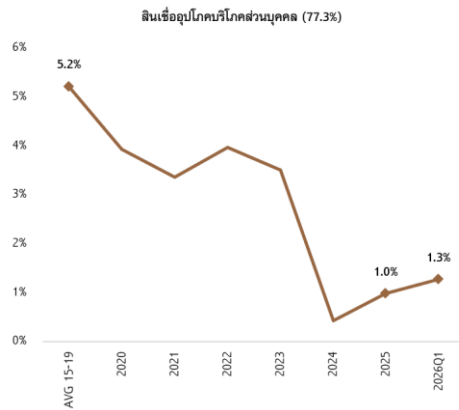
สำหรับสินเชื่ออุปโภคบริโภคส่วนบุคคลในกลุ่มที่ยังหดตัว ได้แก่ สินเชื่อเพื่อเช่าซื้อรถยนต์ และจักรยานยนต์ แม้ปรับตัวขึ้นเล็กน้อยแต่ยังหดตัวสูง -7.5%YOY ขณะที่สินเชื่ออุปโภคบริโภคส่วนบุคคลเพื่อการศึกษาหดตัวต่อเนื่อง -2.2%YOY รวมไปถึงสินเชื่อครัวเรือนเพื่อการประกอบธุรกิจ และสินเชื่ออื่น ๆ (สินเชื่อเพื่อซื้อหลักทรัพย์และอื่น ๆ ที่จำแนกไม่ได้) ยังหดตัวต่อเนื่องที่ -1.6%YOY และ -3.6%YOY ตามลำดับ สะท้อนว่าการก่อหนี้เพื่อการลงทุนประกอบธุรกิจ หรือการลงทุนในหลักทรัพย์ และการสร้างรายได้ในอนาคตจากการศึกษาของครัวเรือนยังคงไม่ฟื้นตัว (รูปที่ 2)

ตัวเลขสินเชื่อที่ขยายตัวต่ำ สอดคล้องภาพรวมหนี้ครัวเรือนแยกตามแหล่งผู้ให้กู้ที่พบว่าสินเชื่อจากสถาบันการเงินเอกชนยังหดตัวต่อเนื่อง สะท้อนความระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อ โดยเฉพาะธนาคารพาณิชย์และบริษัทบัตรเครดิต ลิสซิ่ง และสินเชื่อส่วนบุคคล ซึ่งมีสัดส่วนรวมกันกว่า 50% ของหนี้ครัวเรือนรวม โดยยอดคงค้างสินเชื่อครัวเรือนของธนาคารพาณิชย์หดตัวราว -2.1%YOY ต่อเนื่องนาน 8 ไตรมาส ขณะที่ยอดคงค้างสินเชื่อครัวเรือนของบริษัทบัตรเครดิต ลิสซิ่ง และสินเชื่อส่วนบุคคลหดตัว -0.1%YOY ต่อเนื่องนาน 6 ไตรมาส แม้จะเริ่มหดตัวน้อยลงจาก -0.8%YOY ในไตรมาสก่อน (รูปที่ 3)

รูปที่ 2 : นักครัวเรือนใน Q1/2026 ขยายตัวต่อเนื่องจากสินเชื่อเพื่ออุปโภคบริโภคส่วนบุคคลเป็นหลัก

อัตราการขยายตัวของเงินให้กู้ยืมภาคครัวเรือนรวม

หน่วย: %YOY, () คือ สัดส่วนสินเชื่อแต่ละประเภทต่อสินเชื่อรวมทั้งหมด

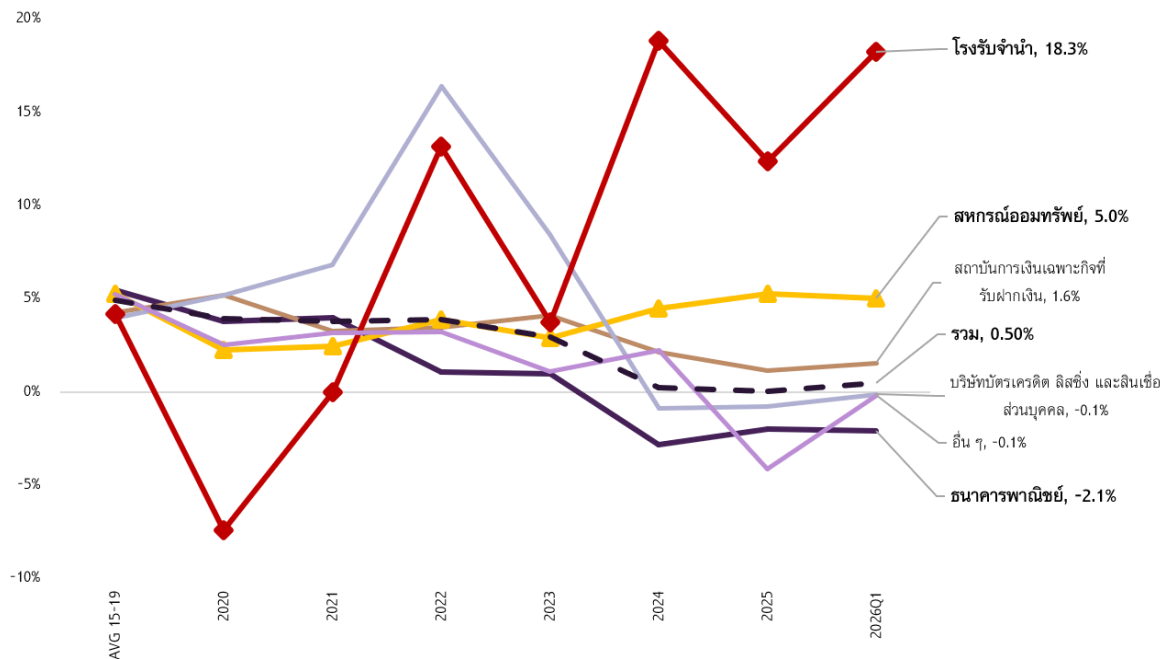


ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

รูปที่ 3 : หนี้ครัวเรือนกู้ยืมจากแหล่งสหกรณ์ออมทรัพย์และโรงรับจำนำขยายตัวสูงต่อเนื่อง

อัตราการขยายตัวของเงินให้กู้ยืมภาคครัวเรือนแบ่งตามแหล่งกู้ยืม

หน่วย: %YOY



ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

2. ครัวเรือนบางส่วนหันไปพึ่งพาแหล่งเงินกู้ที่เข้าถึงง่ายและมีเงื่อนไขยืดหยุ่นมากขึ้น

หนี้ครัวเรือนยังขยายตัวได้จากแหล่งสถาบันการเงินเฉพาะกิจและสถาบันการเงินของรัฐ ขยายตัว 1.6%YOY ส่วนหนึ่งจากมาตรการช่วยเหลือภาครัฐที่มีส่วนช่วยพยุงเศรษฐกิจ ขณะที่สินเชื่อผ่านสหกรณ์ออมทรัพย์ยังขยายตัวสูงต่อเนื่องที่ 5%YOY และสินเชื่อผ่านโรงรับจำนำเร่งตัวขึ้นมากเป็น 18.3%YOY จาก 12.4%YOY ในไตรมาสก่อน แม้หนี้ครัวเรือนจาก 2 แหล่งนี้มีสัดส่วนรวมกันประมาณ 16.4% ของหนี้ครัวเรือนรวม แต่อัตราการขยายตัวสูงขึ้นนี้เป็นสัญญาณเตือนว่าครัวเรือนบางส่วนอาจเผชิญภาวะขาดสภาพคล่องมากขึ้น และหันไปพึ่งพาแหล่งเงินกู้ที่เข้าถึงง่ายและมีเงื่อนไขยืดหยุ่นกว่าสินเชื่อจากสถาบันการเงินหลัก (รูปที่ 3)

3. GDP ขยายตัวดีในไตรมาส 1/2026

เศรษฐกิจไทยในไตรมาส 1/2026 ขยายตัวสูงตามการลงทุนภาคเอกชนและการส่งออกที่ขยายตัวดี ส่งผลให้ Nominal GDP ขยายตัว 2.9%YOY ซึ่งเร็วกว่ายอดหนี้ครัวเรือนที่ขยายตัวเพียง 0.5%YOY เมื่อ Nominal GDP ซึ่งเป็นตัวหารของสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP ขยายตัวเร็วกว่ายอดหนี้ สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP จึงลดลงเร็ว แม้มูลค่าหนี้ครัวเรือนยังเพิ่มขึ้น และความสามารถในการชำระหนี้ของครัวเรือนยังไม่ได้ปรับตัวขึ้นอย่างชัดเจน

SCB EIC ประเมินหนี้ครัวเรือนไทยต่อ GDP จะมีแนวโน้มลดลงต่อเนื่อง แต่ไม่สะท้อนว่า ฐานะการเงินครัวเรือนฟื้นตัวดีขึ้น

ในระยะข้างหน้า SCB EIC มองสัดส่วนหนี้ครัวเรือนไทยต่อ GDP จะยังมีแนวโน้มลดลงมาอยู่ที่ราว 83.5-84.5% ณ สิ้นปี 2026 โดยการลดลงนี้มีลักษณะ “Deleveraging จากข้อจำกัด” มากกว่าฐานะการเงินครัวเรือนฟื้นตัวด้วย 3 ปัจจัยหลัก

1. ภาวะสินเชื่อที่ยังดึงตัวจำกัดการขยายตัวของหนี้ครัวเรือน

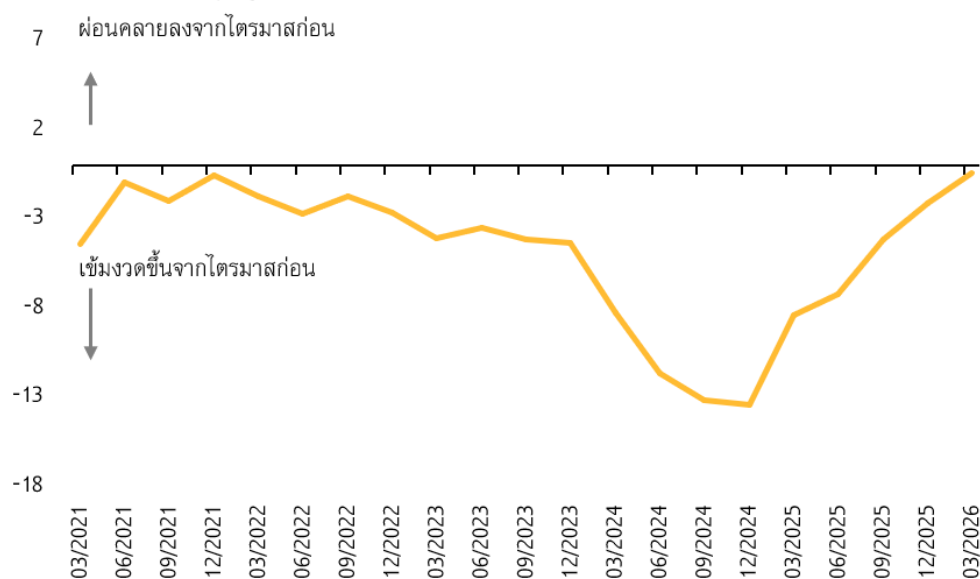
มาตรฐานการให้สินเชื่อของสถาบันการเงินยังเข้มงวด โดยเฉพาะสินเชื่อรายย่อยจากสถาบันการเงินหลัก ส่งผลให้ครัวเรือนเข้าถึงสินเชื่อใหม่ได้ยากและทำให้ยอดคงค้างหนี้ครัวเรือนมีแนวโน้มขยายตัวต่ำต่อเนื่อง (รูปที่ 4)

ข้อจำกัดดังกล่าวทำให้ครัวเรือนบางส่วน โดยเฉพาะครัวเรือนที่มีรายได้ไม่แน่นอนหรือมีภาระหนี้เดิมสูง ต้องหันไปพึ่งพาแหล่งเงินกู้อื่นที่เข้าถึงง่ายกว่า แม้แหล่งเงินกู้อาจมีต้นทุนทางการเงินสูงกว่าหรือมีระยะเวลาการกู้ยืมสั้นกว่า และเพิ่มความเสี่ยงที่ครัวเรือนเปราะบางจะพึ่งพาหนี้นอกระบบมากขึ้น สอดคล้องกับผลสำรวจจากกระทรวงพาณิชย์ (2026) ที่พบว่า ในกลุ่มผู้มีหนี้ สัดส่วนผู้ที่เกี่ยวข้องกับหนี้นอกระบบเพิ่มขึ้น 21.2% จาก 20.1% ในปีก่อน และผลสำรวจมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (2026) พบว่า สัดส่วนหนี้นอกระบบกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้น 35% จาก 30.1% ในปีก่อน

รูปที่ 4 : มาตรฐานการให้สินเชื่อผู้บริโภคของสถาบันการเงินยังเข้มงวดต่อเนื่อง

มาตรฐานการให้สินเชื่อผู้บริโภคยังเข้มงวดต่อเนื่อง

Unit : Diffusion Index, 4QMA



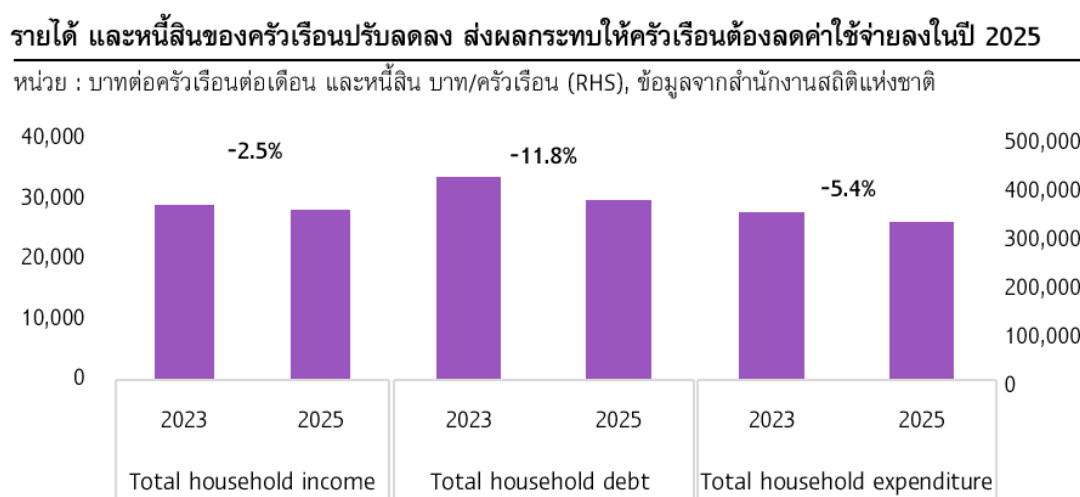
ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

2. รายได้ที่ฟื้นตัวช่วยให้ครัวเรือนระมัดระวังการใช้จ่ายและการก่อหนี้ใหม่มากขึ้น

จากรายได้ที่ฟื้นตัวช้า ค่าครองชีพที่เร่งตัว และความไม่แน่นอนของภาวะเศรษฐกิจ ส่งผลให้ครัวเรือนจำนวนมากต้องลดรายจ่ายและชะลอการก่อหนี้ใหม่ โดยเฉพาะหนี้เพื่อซื้อสินทรัพย์หรือหนี้เพื่อการลงทุนระยะยาว ขณะเดียวกัน บางกลุ่มจำเป็นต้องลดค่าใช้จ่ายเพื่อรักษาสภาพคล่องและรองรับภาระหนี้เดิม

ประเด็นนี้สอดคล้องกับผลวิเคราะห์ของ SCB EIC จากข้อมูลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนปี 2025 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ที่พบข้อเท็จจริงว่า รายได้ครัวเรือนไทยในปี 2025 ปรับลดลง -2.5% เทียบกับการสำรวจครั้งก่อนหน้าในปี 2023 ซึ่งเป็นการลดลงครั้งแรกในรอบ 6 ปี เมื่อรายได้ลดลง กดดันให้ครัวเรือนลดการใช้จ่ายและระมัดระวังการก่อหนี้มากขึ้น ข้อมูลนี้พบว่าค่าใช้จ่ายครัวเรือนลดลง -5.4% และหนี้สินครัวเรือนปรับลดลง -11.8% เทียบกับปี 2023 (รูปที่ 5)

รูปที่ 5 : ผลสำรวจครัวเรือนโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติปี 2025 สะท้อนว่าครัวเรือนระมัดระวังการใช้จ่ายและการก่อหนี้ใหม่มากขึ้น ท่ามกลางรายได้ที่ลดลง



ที่มา : การวิเคราะห์โดย SCB EIC จากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

3. Nominal GDP มีแนวโน้มขยายตัวเร็วกว่าหนี้ครัวเรือนจากแรงกดดันเงินเฟ้อ

Nominal GDP ซึ่งเป็นตัวหารของสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP มีแนวโน้มขยายตัวสูงขึ้นจากแรงกดดันเงินเฟ้อในปี 2026 โดย SCB EIC ประเมินว่า อัตราเงินเฟ้อทั่วไปจะเร่งขึ้นมาอยู่ที่ 2.6% จากราคาพลังงานที่ปรับสูงขึ้นมากหลังเกิดความขัดแย้งในตะวันออกกลาง

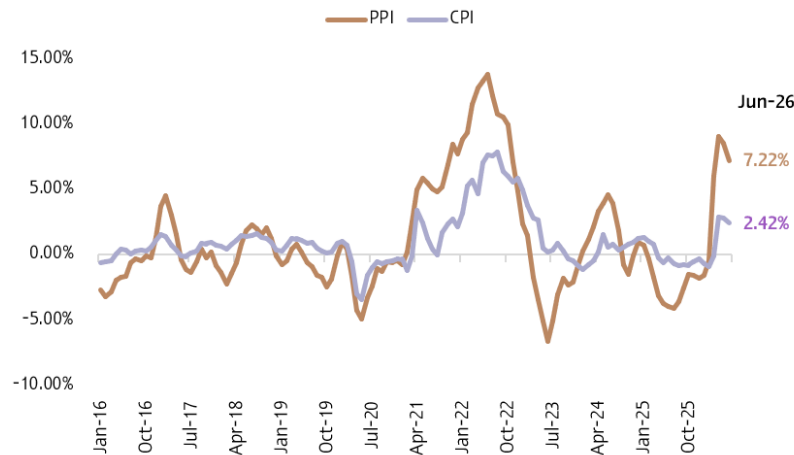
โดยเฉพาะในช่วงครึ่งหลังของปี 2026 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปของไทยมีแนวโน้มสูงกว่ากรอบบนของเป้าหมายเงินเฟ้อที่ 1-3% ตามการส่งผ่านต้นทุนพลังงานและต้นทุนการผลิตจากผู้ผลิตไปยังผู้บริโภคที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP จึงอาจปรับลดลงได้ค่อนข้างเร็วในเชิงตัวเลข เนื่องจาก Nominal GDP ขยายตัวเร็วกว่ายอดหนี้ แม้มูลค่าหนี้ยังเพิ่มขึ้นและความสามารถในการชำระหนี้ของครัวเรือนยังไม่ได้ปรับตัวขึ้นอย่างชัดเจน (รูปที่ 6)

รูปที่ 6 : เงินเพื่อผู้ผลิตเร่งตัวสูงกว่าเงินเพื่อผู้บริโภคมาก อาจเห็นการส่งผ่านต้นทุนไปผู้บริโภคมากขึ้นได้

เงินเพื่อผู้ผลิต (PPI) เร่งขึ้นกว่าเงินเพื่อผู้บริโภค (CPI) สะท้อนการส่งผ่านต้นทุนมากขึ้นในระยะข้างหน้า

หน่วย : เท่า



ที่มา : การวิเคราะห์โดย SCB EIC จากข้อมูลของกระทรวงพาณิชย์

มองไปข้างหน้า สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP ที่ลดลงเรื่อยังไม่สะท้อนสุขภาพการเงินที่ดีขึ้น

เนื่องจากเศรษฐกิจยังมีแนวโน้มขยายตัวช้า ตลาดแรงงานที่อ่อนแอลง รายได้ที่ฟื้นตัวจำกัด และคุณภาพสินเชื่อที่ยังอยู่ในระดับที่ต้องเฝ้าระวัง โดยมี 4 ประเด็นสำคัญดังนี้

1. ตลาดแรงงานส่งสัญญาณอ่อนแอลง

ตั้งแต่ต้นปีมานี้ ตัวชี้วัดสถานการณ์แรงงานปรับแย่ลงเกือบทุกมิติ ในด้านการจ้างงาน พบว่าอัตราการว่างงานโดยรวมเร่งขึ้นเป็น 0.94% ในไตรมาส 1/2026 สูงสุดในรอบ 5 ไตรมาส และเร่งขึ้นต่อเนื่องสู่ระดับ 1.0% ในเดือน พ.ค. ขณะที่อัตราการว่างงานในระบบประกันสังคม ม.33 อยู่ที่ 2.0% ในไตรมาส 1/2026 และเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็น 2.26% ในเดือน พ.ค. ประกอบกับชั่วโมงการทำงานโดยรวมที่ลดลงสู่ระดับต่ำที่สุดในรอบ 3 ไตรมาส สะท้อนความต้องการจ้างงานเริ่มชะลอลง

ในด้านค่าจ้าง พบว่าค่าจ้างเฉลี่ยของแรงงานโดยรวม ซึ่งรวมโบนัสและ OT กลับมาหดตัวที่ -0.48%YOY ในไตรมาส 1/2026 จากชั่วโมงการทำงานที่ลดลงและอัตราการว่างงานที่สูงขึ้น หากพิจารณา

แยกตามประเภทแรงงาน พบว่าค่าจ้างเฉลี่ยของแรงงานอิสระหดตัวแรงถึง -2.5%YOY ขณะที่ค่าจ้างของแรงงานในระบบ ซึ่งประกอบด้วยแรงงานเอกชน รัฐบาล และรัฐวิสาหกิจ ขยายตัวเพียงเล็กน้อย (รูปที่ 7)

รูปที่ 7 : ตลาดแรงงานไทยส่งสัญญาณเปราะบางมากขึ้นจากการว่างงานสูงขึ้น และค่าจ้างหดตัว
ไตรมาส 1/2026

สถานการณ์แรงงานไทยใน Q1/2026 เริ่มส่งสัญญาณเปราะบางมากขึ้น (สำนักงานสถิติแห่งชาติ)

ตัวชี้วัด สถานการณ์ตลาดแรงงานไทย	หน่วย	Q1/25	Q2/25	Q3/25	Q4/25	Q1/26 (May26)
อัตราการว่างงานโดยรวม	% กำลังแรงงาน	0.89	0.91	0.76	0.7	0.94 (1.00)
อัตราการว่างงานในระบบ ประกันสังคม ม.33	% แรงงานในระบบ ประกันสังคม	1.88	2.07	1.99	1.78	2 (2.26)
อัตราการว่างงานแฝง (1)	% กำลังแรงงาน	1	0.67	0.2	0.3	0.83
ชั่วโมงการทำงานโดยรวม	เฉลี่ย/สัปดาห์	40.8	42.7	43.1	42.9	40.9
ผู้ทำงานต่ำกว่าระดับ (2)	%YOY	-7.9	-4	-25.7	-34.4	5.4
ค่าจ้างแรงงานเฉลี่ยโดยรวม (รวมโบนัส OT)	%YOY	-0.88	-1.95	-0.37	-0.10	-0.48
ค่าจ้างแรงงานเฉลี่ยในระบบ (รวมโบนัส OT) [49.5%] (3)	%YOY	3.23	2.32	1.45	0.86	0.93
ค่าจ้างแรงงานเฉลี่ยอาชีพอิสระ (รวมโบนัส OT) [33.4%] (4)	%YOY	-6.37	-7.82	-2.92	-1.52	-2.45

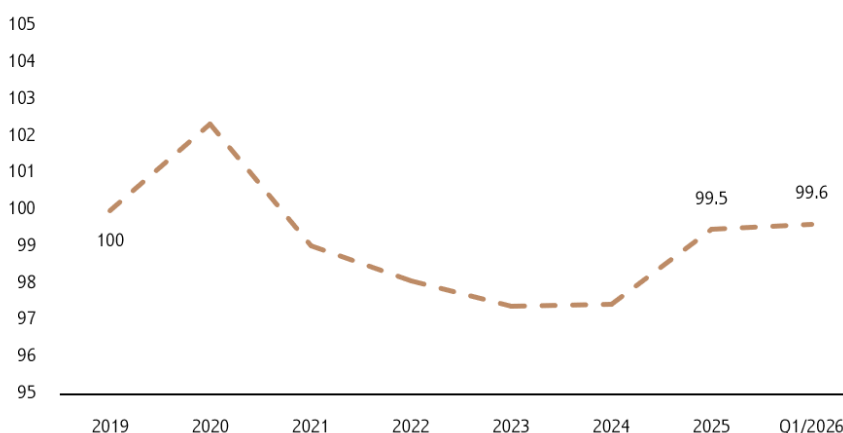
ที่มา : การวิเคราะห์โดย SCB EIC จากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

SCB EIC ประเมินว่า รายได้ที่แท้จริง (Real wage) ของแรงงานในระบบมีโอกาสกลับมาหดตัวอีกครั้งในปี 2026 จากแรงกดดันเงินเฟ้อที่เร่งตัวขึ้นตามสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลาง ประกอบกับอัตราการเติบโตของค่าจ้างที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ภาวะดังกล่าวเพิ่มความเสี่ยงต่อความสามารถในการชำระหนี้ของภาคครัวเรือน (รูปที่ 8)

รูปที่ 8 : รายได้แท้จริง (รวม OT และโบนัส) ของแรงงานในระบบขยายตัวเล็กน้อยในไตรมาส 1/2026

ค่าจ้างแรงงานที่แท้จริงในระบบ (รวมโบนัส OT) ใน Q1/2026 ยังอยู่ต่ำกว่าระดับก่อน COVID-19

หน่วย : Index (2019=100), NSO



ที่มา : การวิเคราะห์โดย SCB EIC จากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

2. ภาระหนี้ของครัวเรือนบางส่วนอาจยังไม่สะท้อนอยู่ในตัวเลขหนี้ครัวเรือน

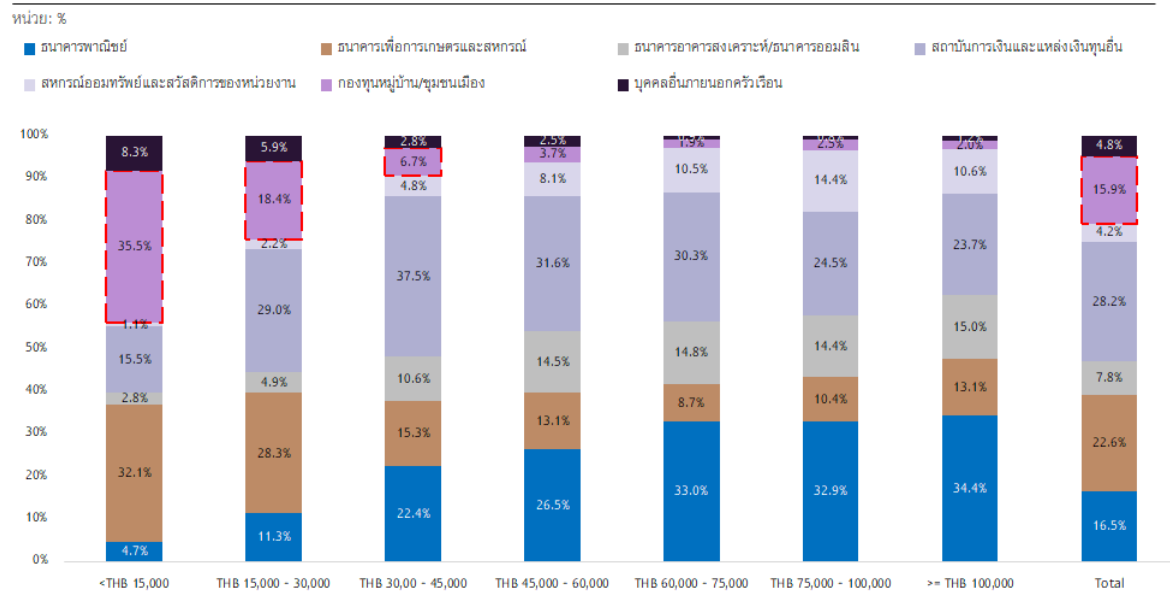
SCB EIC วิเคราะห์ข้อมูลสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนปี 2025 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่าสัดส่วนสินเชื่อกองทุนหมู่บ้าน/ชุมชนเมืองของครัวเรือนเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ 15.9% จาก 15.0% ในปี 2023

การเพิ่มขึ้นเห็นได้ชัดในกลุ่มครัวเรือนรายได้น้อยไม่เกิน 15,000 บาทต่อเดือน มีสัดส่วนการกู้ยืมจากแหล่งดังกล่าวเพิ่มขึ้นเป็น 35.5% จาก 32.7% ในปี 2023 ขณะที่ครัวเรือนที่มีรายได้ 15,000-30,000 บาทต่อเดือนที่กู้ยืมจากแหล่งนี้มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็น 18.4% จาก 17.0% ข้อมูลนี้สะท้อนว่า ครัวเรือนรายได้น้อยพึ่งพาแหล่งเงินกู้นอกสถาบันการเงินหลักมากขึ้น โดยเฉพาะกองทุนหมู่บ้าน/กองทุนชุมชนเมือง ซึ่งอาจยังไม่ได้ถูกนับรวมอย่างครบถ้วนในการจัดเก็บสถิติข้อมูลหนี้ครัวเรือน ซึ่งเป็นแหล่งเงินกู้สำคัญของครัวเรือนรายได้น้อย

ดังนั้นภาระหนี้ที่แท้จริงของครัวเรือนบางกลุ่มจึงอาจสูงกว่าที่ปรากฏในข้อมูลทางการ และเพิ่มความเสี่ยงต่อความสามารถในการชำระหนี้ของครัวเรือนกลุ่มเปราะบางในระยะข้างหน้า (รูปที่ 9)

รูปที่ 9 : สัดส่วนการกู้ยืมเงินจากกองทุนหมู่บ้าน/ชุมชนเมือง ในกลุ่มครัวเรือนรายได้มีสัดส่วนสูง

สัดส่วนแหล่งที่มาของเงินกู้ยืมภาคครัวเรือนแบ่งตามระดับรายได้ของครัวเรือน



ที่มา : การวิเคราะห์โดย SCB EIC จากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

3. สินเชื่อต่อคุณภาพของสินเชื่อครัวเรือนโดยรวมยังอยู่ในระดับสูง

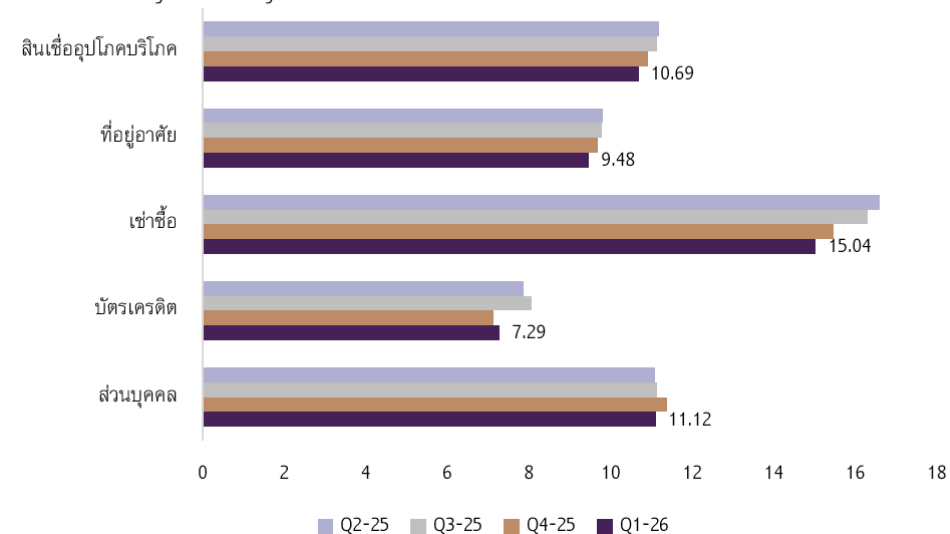
สัดส่วนสินเชื่ออุปโภคบริโภค Stage 2 และ Stage 3 ในไตรมาส 1/2026 ปรับลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 มาอยู่ที่ 10.7% จาก 11.1% ในไตรมาสก่อน แต่ยังอยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะสินเชื่อเช่าซื้อ แม้สัดส่วน Stage 2 และ Stage 3 จะทยอยลดลงมาอยู่ที่ 15.0% จาก 15.5% ในไตรมาสก่อน แต่ยังสูงกว่าสินเชื่ออุปโภคบริโภคประเภทอื่นเกือบเท่าตัว สอดคล้องกับยอดคงค้างสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์และรถจักรยานยนต์ที่หดตัวต่อเนื่อง -7.5%YOY สะท้อนว่าสถาบันการเงินยังระมัดระวังการให้สินเชื่อกลุ่มนี้เพื่อควบคุมความเสี่ยง

อย่างไรก็ดี การที่สัดส่วนสินเชื่ออุปโภคบริโภค Stage 2 และ Stage 3 โดยรวมทยอยลดลงส่วนหนึ่งอาจเป็นผลจากมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้ เช่น โครงการ “คุณสู้ เราช่วย” และโครงการ “ปิดหนี้ไวไปต่อได้” ที่ช่วยปรับโครงสร้างหนี้และเร่งแก้ไขปัญหาหนี้เสีย มากกว่าจะสะท้อนว่าความสามารถในการชำระหนี้ของครัวเรือนปรับตัวขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ประกอบกับสัดส่วนสินเชื่อที่มีความเสี่ยงในหลายประเภทสินเชื่อยังอยู่ในระดับสูง คุณภาพสินเชื่อครัวเรือนจึงยังเป็นปัจจัยเสี่ยงที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิด (รูปที่ 10)

รูปที่ 10 : สินเชื่ออุปโภคบริโภคที่ด้วยคุณภาพยังอยู่ในระดับสูงต่อเนื่อง (ธนาคารพาณิชย์รวมเครือ)

สัดส่วนสินเชื่ออุปโภคบริโภค ของระบบ ธพ. รวมเครือ

หน่วย : % รวม Stage 2 และ Stage 3



ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

4. ครั้วเรือนที่มีหนี้มากกว่าครึ่งมีรายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย

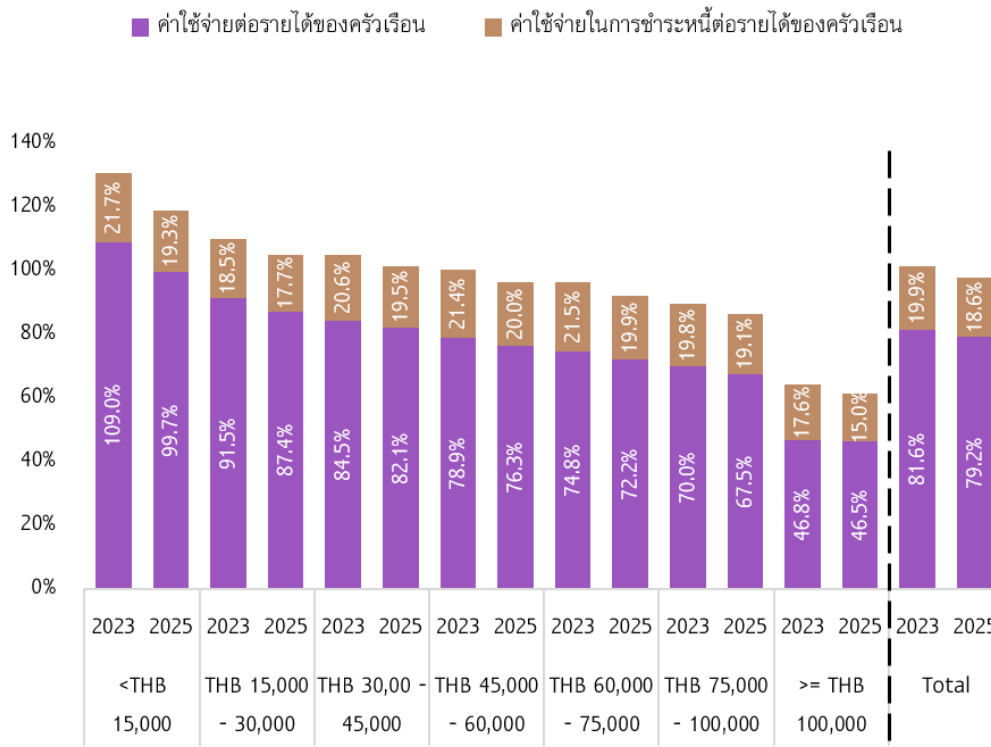
ครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำกว่า 50,000 บาทต่อเดือนส่วนใหญ่ยังต้องแบกรับทั้งค่าใช้จ่ายจำเป็นในการดำรงชีพและภาระชำระหนี้ในระดับสูง ส่งผลให้สภาพคล่องตึงตัวและมีความสามารถจำกัดในการรับมือกับค่าครองชีพที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในปี 2026

ในภาพรวมมากกว่า 50% ของครัวเรือนที่มีหนี้มีรายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย โดยเฉพาะครัวเรือนที่มีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาทต่อเดือน ซึ่งมีสัดส่วนค่าใช้จ่ายรวมภาระชำระหนี้ต่อรายได้อยู่ที่ 119% ในปี 2025 แม้จะลดลงจาก 130.7% ในปี 2023 แต่ยังคงสะท้อนว่าครัวเรือนกลุ่มนี้มีรายจ่ายรวมสูงกว่ารายได้ในแต่ละเดือน และมีภาระรายจ่ายต่อรายได้สูงที่สุดเมื่อเทียบกับครัวเรือนกลุ่มรายได้อื่น (รูปที่ 11)

รูปที่ 11 : สัดส่วนค่าใช้จ่าย (รวมค่าใช้จ่ายในการชำระหนี้) ของครัวเรือนที่มีรายได้น้อยยังสูง

สัดส่วนค่าใช้จ่าย (รวมค่าใช้จ่ายในการชำระหนี้) ต่อรายได้ของครัวเรือน แบ่งตามระดับรายได้ครัวเรือน

หน่วย : % สัดส่วนค่าใช้จ่ายต่อรายได้ของครัวเรือน



ที่มา : การวิเคราะห์โดย SCB EIC จากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

โดยสรุป สัดส่วนหนี้ครัวเรือนไทยต่อ GDP ที่ลดลงสู่ระดับต่ำสุดในรอบ 6 ปี ไม่ได้สะท้อนว่าสุขภาพการเงินของครัวเรือนดีขึ้น แต่เป็นผลของภาวะ Unhealthy debt deleveraging ท่ามกลางสินเชื่อดึงตัว รายได้ฟื้นช้า การใช้จ่ายและการก่อหนี้ใหม่ที่ชะลอลง ขณะที่ Nominal GDP ได้แรงหนุนจากเงินเฟ้อด้านพลังงาน

ในระยะข้างหน้า โจทย์สำคัญจึงไม่ใช่เพียงทำให้ตัวเลขสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP ลดลงเร็ว แต่ต้องทำให้ครัวเรือนลดหนี้ได้จากรายได้และฐานะการเงินที่แข็งแกร่งขึ้นจริง ก่อนที่สัดส่วนหนี้ในระบบต่อ GDP ที่ดูดีขึ้นจะเป็นเพียงภาพลวงตา อาจแลกมากับหนี้ที่ไหลไปแหล่งนอกระบบ ซึ่งแพงกว่า เสี่ยงกว่า และมองเห็นได้ยากกว่าเดิม

บทวิเคราะห์โดย... <https://www.scbeic.com/th/detail/product/HouseholdDebt-150726>

Disclaimer: This article is made by The Siam Commercial Bank ("SCB") for the purpose of providing information and analysis only. Any information and analysis herein are collected and referred from public sources which may include economic information, marketing information or any reliable information prior to the date of this document. SCB makes no representation or warranty as to the accuracy, completeness and up-to-dateness of such information and SCB has no responsibility to verify or to proceed any action to make such information to be accurate, complete, and up-to-date in any respect. The information contained herein is not intended to provide legal, financial or tax advice or any other advice, and it shall not be relied or referred upon proceeding any transaction. In addition, SCB shall not be liable for any damages arising from the use of information contained herein in any respect.

ผู้เชี่ยวชาญวิเคราะห์

ณฐพงศ์ ตันติจิรานนท์ (nathapong.tuntichiranon@scb.co.th)

นักเศรษฐศาสตร์

ดร.ปณยวัฒน์ ศรีสิงห์ (poonyawat.sreesing@scb.co.th)

นักเศรษฐศาสตร์อาวุโส

MACROECONOMICS RESEARCH

ดร. ยรรยง ไทยเจริญ

ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร สายงานวิจัยเศรษฐกิจและความยั่งยืน ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจและธุรกิจ (SCB EIC)

ดร.ฐิติมา ชูเชิด

ผู้อำนวยการอาวุโส พุทธบริหารฝ่ายวิจัยเศรษฐกิจมหภาค

ดร.ปณยวัฒน์ ศรีสิงห์

นักเศรษฐศาสตร์อาวุโส

นนท์ พุกษ์ศิริ

นักเศรษฐศาสตร์อาวุโส

วิชาญ กุลาดี

นักเศรษฐศาสตร์อาวุโส

กุลสิน จารุชาติ

นักเศรษฐศาสตร์

ณฐพงศ์ ตันติจิรานนท์

นักเศรษฐศาสตร์

ภักพล ตันติวิทย์

นักเศรษฐศาสตร์

ภาวิต แสงสวัสดิ์

นักเศรษฐศาสตร์



ท่านพึงพอใจต่อบทวิเคราะห์นี้เพียงใด?

ความเห็นของท่าน สำคัญกับเรา

ร่วมตอบแบบสอบถาม 7 ข้อ
เพื่อนำไปพัฒนามาตรวิเคราะห์ของ
SCB EIC ต่อไป

คลิกเพื่อทำ
แบบสอบถาม



“Economic and business intelligence for effective decision making”



ECONOMIC INTELLIGENCE CENTER

ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจและธุรกิจ ธนาคารไทยพาณิชย์



เจาะลึก

สถานการณ์เศรษฐกิจ



เกาะติด

การเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจ



อัปเดต

ประเด็นร้อนที่ไม่ควรพลาด



Stay connected

Find us at



@scbeic | 🔍

www.scbeic.com